

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 163

гр. Варна, 25.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
в присъствието на прокурора Св. В. К.
като разгледа докладваното от Росица Ант. Тончева Въззивно частно
наказателно дело № 20223000600205 по описа за 2022 година

, при произнасянето си взе предвид следното:

Предмет на въззивната проверка е определение от 27.06.2022 година по ЧНД №511/2022 година, с което състав на Окръжен съд-Варна заменил отчасти неизтърпяно от осъдения Х.Х. наказание пробация, наложено му по НОХД №2308/2019 година по описа на Районен съд-Варна, с лишаване от свобода за срок от един месец и двадесет и седем дни, при първоначален общ режим на изтърпяване.

Инстанционният контрол на определението е предизвикан с жалба от упълномощен защитник, в която се поддържа, че въпросът със замяна на наказанието на Х. следва да се разреши при данни за друго съдебно производство спрямо него, чийто предстоящ съдебен акт би изисквал кумулация на наказания, включително би обхванал остатъка от неизтърпяното наказание пробация.

В съдебното заседание осъденият и защитникът му поддържат въззивната жалба, желаят отмяна на атакуваното определение, за да се даде шанс на Х. да продължи да работи и подпомага финансово близките си.

Представителите на Апелативна прокуратура –Варна и на Пробационния съвет-Варна пледират за потвърждаване на обжалваното определение, заявява се и становище, че към предмета на настоящето производство няма отношение бъдещо групиране на наказанията на осъдения.

Варненският апелативен съд, запознавайки се с приложените по делото доказателства и след преценка на доводите на страните, намира за установено следното:

Въззивната жалба е допустима, т.к. е подадена в срок от активно

легитимирания упълномощен защитник, но разгледана по същество е неоснователна.

Прочитът на атакуваното определение показва обоснованост на изводите по относимите към предмета на делото обстоятелства, основани на приложени по делото доказателства с отношение към изпълнението на наказанието пробация, наложено на осъдения Х. с вл.с. на 24.06.2019 година определение по НОХД №2308/2019 година по описа на РС-Варна. Накратко, с посочения съдебен акт по чл.384 от НПК, Х.Х. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.194, ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК, за което е наказан с пробация със съдържание на мерките за контрол и въздействие по чл.42а, ал.2, т.т.1 и 2 от НК от по една година, първата от тях с периодичност на изпълнение два пъти седмично, и по чл.42а, ал.2, т.6 от НК – сто часа безвъзмезден труд в полза на обществото за срок от една година. Наказанието е приведено в изпълнение на 15.07.2019 година (л.17 от досието), впоследствие преустановявано по чл.228, ал.3 от ЗИНЗС в периодите от 02.09.2019г. до 10.08.2020г. и от 15.10.2020г. до 03.01.2022г., и продължило след освобождаване на лицето от местата за лишаване от свобода.

Не са спорни допуснатите неизпълнения на пробационните мерки по чл.42а, ал.2, т.т.1 и 2 от НК (в номинално отношение тринадесет по първата мярка и осем по втората), реализирани в периода от 2.07.2019г. до 16.08.2019г., от 08.09.2020г. до 14.1.2020г. и от 10.01.2022г. до 28.01.2022г., налице е и цялостно неизпълнение на мярката по чл.42а, ал.2, т.6 от НК. При оценка на писмени доказателства в досието на осъдения (л.л.27,34,40,42,81,89,86,93,94,114,140,145,150), изводът на окръжния съд се споделя - не е била налице обективно препятстваща изпълнението на пробационните мерки причина, напротив, отчитат се изцяло субективни фактори, и то виновно мотивирани. Фактическото положение предизвикало закономерни действия на пробационната администрация по чл.227, ал.1, т.т. 1 и 2 от ЗИНЗС (л.л.45, 88, 117) и приемане на 25.02.2022 година на решение от страна на Пробационен съвет-Варна за замяна на неизтърпяната част от наложената на Х. пробация в размер на три месеца и двадесет и четири дни с лишаване от свобода при условията на чл.43а, т.2 от НК.

С оглед защитните съображения, като спорен се очертава въпросът дали осъденият е знаел, че след освобождаването му от затвора, изпълнението на наказанието по НОХД №2308/2019г. продължава. Отговорът е изцяло положителен и се основава на писмени доказателства в досието, сред които известие до осъдения от 17.08.2020 година, протокол №123/19.08.202г.г., саморъчна декларация от 02.02.2021г., заповед №ЗН-4/03.02.2022г., саморъчна молба от осъдения от 03.02.2022г. за промяна местоизпълнението на мярката по чл.42а, ал.2, т.1 от НК и свързаната с тази молба заповед №БТ-3/07.02.2022г.

В обобщение, изводът на окръжния съд за изпълнен фактически състав за частична замяна на наказанието пробация с лишаване от свобода е законосъобразен, т.к. са налице двата съществени елемента – вл.с. определение по НОХД №2308/2009г., с което на Х.Х. е наложено наказание пробация и виновно неизпълнение на част от първите две мерки по чл.42а,

ал.2, т.т.1 и 2 от НК, и цялостно изпълнение на мярката по т.6. На тази фактическа основа закономерно почива решението за утежняване положението на осъдения и частична замяна на неизтърпяната част от по-лекото наказание пробация в размер на три месеца и двадесет и четири дни с по-тежкото лишаване от свобода в пропорцията по чл.43а, т.2 от НК, а именно един месец и двадесет и седем дни, чието изтърпяване, правилно с проверявания съдебен акт е отнесено към общия режим по чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Към законосъобразното приложение на материалния закон няма отношение бъдещо ангажиране на правилата за съвкупност от престъпления. Предметът на производството по чл.451 и сл. от НПК е единствено замяната на наказание пробация с лишаване от свобода, определението по замяната, съобразно постановките на т.1 от ТР 6-2014-ОСНК, ще породят действие занапред и е възможно да се отрази при кумулиране на наказанията на осъдения, който въпрос е относим към различна процедура от настоящата.

Предвид изложеното, въззивният състав

ОПРЕДЕЛИ:

Потвърждава изцяло определение от 27.06.2022 година по ЧНД №511/2022 година по описа на Окръжен съд-Варна.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____